

— że pomimo braku, w skierowanym do zgłaszającego powiadomieniu, wskazania trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych, sąd może uznać, w świetle okoliczności faktycznych, które mogą uzasadnić taką decyzję, iż powiadomienie niezawierające wskazania trzymiesięcznego terminu spełniło jednak cel, w którym wydany został omawiany przepis;

— czy też że skierowane do zgłaszającego powiadomienie musi koniecznie zawierać wskazanie trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych i że w związku z tym właściwy organ może przystąpić do pokrycia długu celnego dopiero po wyraźnym wskazaniu zgłaszającemu, iż dysponuje on trzymiesięcznym terminem na przedstawienie żadanego dowodu i po tym, jak dowód ten nie zostanie dostarczony?”

(¹) Dz.U. L 107, str. 1

(²) Dz.U. L 137, str. 21

(³) Dz.U. L 262, str. 1

(⁴) Dz.U. L 132, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 22 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i C. Loggiego, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zasto-

sowania się do dyrektywy 2002/84/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 tej dyrektywy.

2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 23 listopada 2003 r.

(¹) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission

(Sprawa C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 1 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission.

Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 4 i 16 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹) należy interpretować w ten sposób, że przez strony „których dotyczy postępowanie” lub „zaangażowane w postępowanie” należy rozumieć również przedsiębiorstwa konkurencyjne obecne na odnośnym rynku, w stosunku do których nie nałożono, nie utrzymano lub nie zmieniono specyficznych wymogów w ramach procedury analizy rynku?

2. W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy krajowy przepis prawny, który przewiduje, że w ramach procedury analizy rynku cechę strony posiadają wyłącznie przedsiębiorstwa, w stosunku do których nałożono, zmieniono lub cofnięto specyficzne wymogi, jest sprzeczny z art. 4 dyrektywy 2002/21/WE?

(¹) Dz.U. L 108, str. 33.

portowej określonej w dyrektywie 2005/35/WE (²), Komisja uznaje, że decyzja ramowa w całości, ze względu na jej niepodzielność, narusza art. 47 TUE i jest w związku z tym niezgodna z prawem.

(¹) Dz.U. L 255 z dnia 30 września 2005 r., str. 164.

(²) Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 07.09.05 w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa, Dz.U. L 255 z dnia 30 września 2005 r., str. 11.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-440/05)

(2006/C 22/18)

(język postępowania: francuski)

W dniu 8 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Radzie Unii Europejskiej złożona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez W. Bogensbergera i R. Troostersa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- uznanie decyzji ramowej Rady 2005/667/WSiSW z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie wzmocnienia uregulowań prawno-karnych w celu egzekwowania przepisów dotyczących zapobiegania zanieczyszczeniom pochodzącym ze statków (¹) za niezgodną z prawem;
- stwierdzenie nieważności powyższej decyzji ramowej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Biorąc pod uwagę funkcjonalne podejście przyjęte przez Trybunał w wyroku z dnia 13 września 2005 r. w sprawie C-176/03 (Komisja przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze) oraz okoliczność, iż przepisy art. 1-10 decyzji ramowej 2005/667/WSiSW stanowią przepisy karne niezbędne do zapewnienia skuteczności wspólnej polityki trans-

Wykreślenie sprawy C-109/05 (¹)

(2006/C 22/19)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 11 października 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-109/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Wykreślenie sprawy C-158/05 (¹)

(2006/C 22/20)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 7 października 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-158/05 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005